

katrådet fastsætte almindelige regler om eks-traktens udformning og indsendelse til højesteret.«

11. I § 386, stk. 1, 2. pkt., udgår »inden domsforhandlingen«.

12. § 387 affattes således:

»§ 387. Retten kan bestemme, at domsforhandlingen eller en del af denne skal foregå skriftligt, hvis parterne er enige herom, hvis genstanden for forhandlingen alene er, om anken kan fremmes, eller hvis det i øvrigt på grund af sagens særlige beskaffenhed findes hensigtsmæssigt.«

13. § 391, stk. 1, affattes således:

»§ 391. Bestemmelser i domme, der er afsagt af en byret, om sagsomkostninger og processuelle straffe kan særskilt indbringes for landsret ved kære.«

14. I § 767 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ankes en straffesag, og er tiltalte fængslet under anken, kan fastsættelse af fristen for varetægtsfængslingens længde undlades, såfremt domsforhandling er berammet, og tiltalte erklærer sig indforstået med, at der sker varetægtsfængsling indtil domsforhandlingen.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

Bemærkninger til lovudkastet

Til nr. 1 og 2

Retsplejelovens § 2 a, stk. 2 og 3 indeholder reglerne om højesterets anke- og kæremålsudvalg. Bestemmelserne er indsat i retsplejeloven ved lov nr. 260 af 8. juni 1979, men svarer i alt væsentligt til de tidligere gældende spredte regler i retsplejeloven om højesterets anke- og kæremålsudvalg.

Efter hovedreglen i § 2 a, stk. 1, deltager i afgørelsen af sager ved højesteret, medmindre andet særligt er bestemt, mindst 5 dommere. I medfør af stk. 2 kan følgende afgørelser imidlertid træffes af udvalg, der består af mindst 3 dommere:

1) Beslutninger og kendelser, der ikke træffes under domsforhandlingen i domssager,

2) i borgerlige sager domme, hvorved anke afvises, og domme i sager, hvor indstævnte møder uden at rejse indsigelse, og

3) domme i kæresager.

Højesteret har nedsat et permanent ankeudvalg. Kæremål behandles i praksis af udvalg, der nedsættes for den enkelte sag. Disse udvalg har således ikke samme sammensætning som ankeudvalget.

Den foreslåede ændring i § 2 a, stk. 2, nr. 2, medfører, at der bliver mulighed for at behandle ankesager, der udelukkende vedrører bestemmelser om sagsomkostninger eller processuelle straffe, i højesterets ankeudvalg. Forslaget må ses i sammenhæng med de under nr. 8 foreslåede ændringer, hvorefter særskilt indbringelse for højesteret af sådanne afgørelser skal ske ved anke og ikke som hidtil ved kære.

Efter reglen i § 2 a, stk. 3, kan et enkelt af medlemmerne af anke- og kæremålsudvalget handle på udvalgets vegne, i det omfang retten finder det formålstjenligt. I vedtagelsen af domme og kendelser skal dog alle udvalgets medlemmer deltage. Efter de før 1979 gældende regler krævedes kun deltagelse af alle udvalgsmedlemmer til vedtagelsen af domme i borgerlige sager og afgørelser om fængsling, men i praksis deltog alle udvalgets medlemmer også, hvis der skulle afsiges kendelse. På denne baggrund blev ordningen ved lovændringen i 1979 udformet således, at alle medlemmer af udvalget skal deltage ved afsigelse både af domme og kendelser.

Højesterets præsident har over for retsplejerådet givet udtryk for rettens ønske om en forenkling, hvorved der bliver adgang for et enkelt medlem af kæremålsudvalget til at afsige kendelse om afvisning af kæremål.

Afvisning af kæremål sker efter reglerne i retsplejeloven navnlig i tilfælde, hvor kære er iværksat efter udløbet af fristen for kæremål, og i tilfælde, hvor kæremålet er rejst af en ikke kæreberettiget, herunder en part, der i tilfælde, hvor det efter loven er påkrævet, ikke har fået justitsministeriets tilladelse til kære. Spørgsmålet, om en rejst kæresag skal afvises, giver sjældent anledning til tvivl. Som tidligere nævnt kunne et enkelt medlem af anke- og kæremålsudvalget efter de før 1979 gældende regler selv afsige kendelser. Adgangen hertil omfattede i princippet kendelser af enhver art, dvs. ikke udelukkende